

Pohod po Prešernovi poti od Grosuplja do Kopanja

Februarski pohod, izjemoma ni bil izveden v sredo, temveč v petek 8. februarja. Tako smo ugnali dve muhi na en mah. Združili koristno z prijetnim, rekreacijo s kulturo. Podali smo se v kraj, kjer je Prešeren, kot otrok preživel dve leti. Naša pot se je pričela v centru Grosuplja, pred kulturnim domom. Tu je že bilo zbrano kar precejšnje število pohodnikov. Pot od Grosuplja do Kopanja je tradicionalna in se izvaja že 12. leto. Organizirata ga Univerza za tretje življenjsko obdobje in Zveza kulturnih društev Grosuplje. Pred odhodom je bil pozdravni govor vsem udeležencem, pevski zbor upokojencev Grosuplje pa je zapel slovensko himno.

V strnjeni koloni smo krenili po ulicah mesta in kmalu prišli na evropsko pešpot, ki nas je vodila po polju do Spodnje Slivnice. Nato skozi gozd do vasi Predole. Ko smo korakali skozi vas, me je prešinila misel, da morajo biti tu zime kar hude. Pri vsaki hiši so bili nadstreški gospodarskih poslopih obloženi z lepo zloženimi drvni. Na koncu vasi pri gostilni smo se okrepčali s ponujenim čajem ali z dobrotami iz nahrbtnika.

V še tako hudi zimi tej domačiji drv ne bo zmanjkalo. Foto M. Vitez

Pred nami se je že prikazal končni cilj. Skozi lepo urejeno vas Velika Račna smo prišli do vznožja kraškega osamelca, 392 m visokega Kopanja. S cerkvijo, župniščem in podružnično šolo se bohoti nad slikovitim Radenskim poljem. Tu je pri stricu svojega očeta leti 1807 in 1808 preživel France Prešeren. Stric Jožef, duhovnik na Kopanju ga je vzel k sebi za pastirja in ga naučil brati in pisati, preden je desetleten šel v šolo v Ribnico. Mlademu Francetu je bila v veliko veselje bogata stričeva knjižnica, iz katere je jemal knjige, da jih je bral tudi na paši. Kopanj je bil že v davni preteklosti prazgodovinsko gradišče. Iz ostankov tega gradišča je bila zgrajena prvotna cerkev Marije Vnebovzete, katere prva omemba sega v leto 1433. Baročna cerkev je skozi zgodovino večkrat spreminjala svojo podobo. V cerkvi smo se udeležili bogatega kulturnega programa. Uživali smo v ubranem petju lepih slovenskih pesmi in deklamacijah. Besede hvaležnosti so govorniki poleg Prešerna, namenili tudi tistim ki so kakor koli pripomogli h kulturnemu dvigu našega naroda. Pred odhodom smo obiskali na severni strani Kopanja še studenec, ki ima stalno vodo in ne presahne niti v največji suši. Voda je pitna in v ljudskem izročilu celo slovi po zdravilni moči, predvsem za oči. Zavetnica studenčka je lurška Mati božja.

Radensko polje je večji del leta poplavljeno skoraj v celoti. Foto M. Vitez

Kopanj obdaja Radensko polje. To je kraško polje, ki med letom večkrat zamenja svojo podobo. Za pisano barvno odejo poskrbijo rastline, v deževnem času pa voda. Ob večjih deževjih se Radensko polje spremeni v veliko jezero, sredi katerega se dviga le osamelec Kopanj. Mokrotni travniki, nudijo življenjski prostor številnim rastlinam in živalim. Uvrščeno je v evropsko ekološko omrežje Natura 2000. Leta 2012 je bilo razglašeno za Krajinski park. Je dolgo 4km in široko cca 1 km.

Po končanem pohodu, ki resnično ni bil zahteven nas je v vasi Velika Račna pričakal avtobus. Seveda smo ga bili veseli. Lepo se je vsesti na toplo in mehko. V avtobusu smo nadaljevali z našim internim kulturnim programom. Viki je poskrbel za hudomušni del programa. Na pamet je recitiral nekaj Prešernovih verzov, ki so nas prešerno nasmejali. Tine pa je na nivoju prebral tri resne Prešernove pesmi. Pot domov nas je vodila preko Ivančne gorice, kjer smo se v gostilni pri železniški postaji okrepčali z dobro hrano. Gostilničar pa nas je presenetil še s sladico in darilom.

V sončnem dnevu smo vsi preživeli prelep, vesel in kulturno obarvan dan, prežet z pozitivno energijo in dobro voljo.

Zapisala: M.Pejović